

॥१३॥ गरुडः कृत्रिमो ध्वजे यस्य तम् अमूल्योऽनर्घो मौलिराभरणं च यस्य तम् ॥१४॥ १५ ॥ १६ ॥ गजस्य दनादिचतुरंगबलमर्दितवान् पृथक्
प्रजाः चतुर्विधं भूतग्रामं यथायुगांताग्निरिति ॥ १७ ॥ आयोधनं रणस्थानम् अरिणा चक्रेण चितं माकीर्णम् आक्रीडनमिव कल्पांते रुद्रस्य क्रीडा

शंखार्यसिगदाशार्ङ्गः श्रीवत्साद्युपलक्षितम् ॥ विभ्राणं कौस्तुभमणिं वनमालाविभूषितम् ॥ १३ ॥ कौशेय
वाससीपीते वसानं गरुडध्वजम् ॥ अमूल्यमौल्याभरणं स्फुरन्मकरकुण्डलम् ॥ १४ ॥ दृष्ट्वा तमात्मनस्तुल्य
वेषं कृत्रिममास्थितम् ॥ यथानटं रंगगतं विजहास भृशं हरिः ॥ १५ ॥ शूलैर्गदाभिः परिधैः शक्त्यृष्टिप्राप्तो
मरैः ॥ असिभिः पट्टिशैर्बाणैः प्राहरन् नरयो हरिम् ॥ १६ ॥ कृष्णस्तु तत्पौण्ड्रककाशिराजयोर्वलंगजस्य दनवा
जिपत्तिमत् ॥ गदासिचक्रेषु भिरार्दयद्भृशं यथायुगांते द्रुतभुक् पृथक् प्रजाः ॥ १७ ॥ आयोधनं तद्रथवाजि
कुंजरद्विपत्तवरोऽष्टैररिणाऽवखंडितैः ॥ बभौ चितं मोदवहं मनस्विना माक्रीडनं भूतपतेरिवोल्बणम् ॥ १८ ॥
अथाह पौण्ड्रकं शौरिर्भो भो पौण्ड्रकयद्भवान् ॥ दूतवाक्येन मामाहतान्यस्त्राण्युत्सृजामिते ॥ १९ ॥ त्याज्यि
ष्येभिधानं मे यत्त्वयाऽज्ञमृषाधृतम् ॥ ब्रजामिशरणं तेऽद्य यदि नेच्छामि संयुगम् ॥ २० ॥ इति क्षिप्वा शितैर्बा
णैर्विरथीकृत्य पौण्ड्रकम् ॥ शिरोऽवृश्चद्रथांगेन वज्रेणैन्द्रो यथागिरेः ॥ २१ ॥ तथा काशीपतेः कायाच्छिर उ
त्कृत्य पत्रिभिः ॥ न्यपातयत्काशिपुर्यापद्मकोशमिवानिलः ॥ २२ ॥ एवं मत्सरिणं हत्वा पौण्ड्रकं सखं ह
रिः ॥ द्वारकामाविशत्सिद्धैर्गीयमानकथाऽमृतः ॥ २३ ॥ स नित्यं भगवद्भ्यानप्रध्वस्ताखिलबंधनः ॥ विभ्रा
णश्च हरेराजन्सरूपं तन्मयोऽभवत् ॥ २४ ॥ शिरःपतितमालोक्य राजद्वारे सकुण्डलम् ॥ किमिदं कस्य वा वक्र
मितिसंशयिरेजनाः ॥ २५ ॥ राज्ञः काशिपतेर्ज्ञात्वामहिष्यः पुत्रबांधवाः ॥ पौराश्च हाहताराजन्नाथनाथे
ति प्रारुदन् ॥ २६ ॥

स्थानमिव ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ गिरेः शृंगं यथेति ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रथमं किमिदमिति पश्चाद्वक्रमिति विभाव्यकस्य वेति संशयिरे संशयंकृतवन्त इति ॥ २५ ॥ २६ ॥